

E20

01 Förhållare

FÖRHÖR

Sil

Sid

267

Krinsp Sven Malmros

02 Förhållare

03 Förhållardatum 04 Förhållare kl 05 Önr

1986-03-01 00.20

Kriminalavdelningen

06 Telefon-
förhör07 Förhörs-
atlat
08 Önr08 Förhörs-
atlat
09 Önr

03 Huvudperson (efternamn och alla förnamn i rätt följd. Tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Johansson, KARIN Kristina

681124-0222

04 Yrke Titel

12 Födelseort församling och riksdagsdistrikt

13 Kyrkbokförings församling och riksdagsdistrikt

Stud.

14 Post och besöksadress (adress och bostadsadress) telefon bostaden

15 Medborgare-
färd utl

nytorpsvägen 17, 142 00 Trångsund, tel. 08- 771 12 71

16 Anställning (arbetsgivare, postadress) telefon, central, lömsregistrering

17 Föräldrars namn och bostadsadress (eller misstänkt som är underårig eller utlänning)

18 Skälning till misstänkt - målsägande 19 Körkort

Klass, benämning

Lansbeteckning

När och på vilken

- vittne vittne

Har

körkort

Annan kör-

kortshavare

Har

traktorkort

20 Den här är

21 Förhörsvittne eller annan närvarande (tex folk)

misstänkt målsägande vittne

22 Underrättad om misstanke för Anledning till förhöret

Hörd med anledning av skottlossning på Sveavägen, den 28.2.1986 23.20-tiden.

23 Förvarare (best. 12 § FUK räktnagna)

Önskas Önskas (Ev namn)

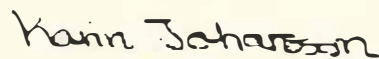
24 Berättelse

på kvällen den 28.2.1986 var hon tillsammans med sin vännina Anna Hagen, på bio i Filmstaden. De såg en föreställning som slutade klockan 23.00. Just efter det att bioföreställningen var slut så träffade de på stan några andra vänner vilka skulle i bil köra dem till centralstationen. Under färden mot centralen när de åker Sveavägen och har passerat Kungsgatan för att åka fram till Tunnelgatan och denne mot centralen ser de en folksamling på Sveavägen, nästan i hörnet med Brunnsgatan., dessa människor är på väg fram mot en man som ligger på gångbanan och över honom står det en kvinna som verkade mycket uppriven. Hon själv och hennes vännina Anna hoppar ur bilen för att se vad de skulle kunna hjälpa till med. De hade ingen uppfattning om vad som hänt just då. Men Anna håller på att utbilda sig till sjuksköterska och ville se vad som hon kunde hjälpa till med. När de kommer fram till mannen som ligger på platsen så väller det blod ur munnen på honom, kvinna bredvid är helt uppriven och en stor mängd folk har samlats på platsen. Anna börjar med att ge mannen hjärtmassage och kvinnan försökte hela tiden hindra henne för att göra så. Karin själv försökte under tiden hindra och lugna den upprivna kvinnan. Hon såg att en annan ung man började att ge den liggande blödande mannen konstgjord andning, genom mun mot mun metoden. Precis hur allt sedan gick är nu svårt att förklara, men det kom en polisbil till platsen, kvinnan hon försökte lugna, sprang fram till dessa och skrek om hjälp på läkare och operationspersonal m.m. Karin tyckte även att hon då så till polismännen om de inte kände igen henne, det stod då klart att det var Olof Palmes hustru, Lisbeth som Karin försökt att hjälpa. Karin lade då först märke till att det var statsministern Olof Palme som låg blödande på gångbanan.

Hon hörde då även att han skulle varit skjuten med 2 st skott, detta sa en taxiförare på platsen till någon person, dock inte till henne. En ambulans kom till platsen och Olof Palme fördes bort. Fru Palme åkte även hon bort, troligen i en polisbil. Mycket folk hade samlats på platsen, många från pressen hade kommit dit och de tog uppgifter på henne och Anna, de tog även bilder på dem. Sedan fick de åka med till kriminalavdelningen. På särskilda frågor om de såg någon person som skulle kunna tänkas vara gärningsman så säger Karin Johansson själv att hon inte gjort någon observation som skulle tyda på att hon sett gärningsmannen. Men vänningen Anna Hagen sa efter det första uppståndelsen att hon möjligen kan ha sett personen. Enligt andra människor på platsen, som då skulle ha sett gärningsmannen så skulle det vara en man i c:a 35 års åldern, klädd i mörk rock med mörkt hår, och denna beskrivning stämmer med vad Anna sa sig ha sett.

De vänner som hon åkte med i bilen till platsen, är en flicka i Södertälje vid namn Elisabeth Johansson och hennes pojkvän, samt en annan flicka som var helt okänd för Karin. Dessa tre är vänner till Anna Hagen och hon kan lämna upplysning om dem. De må även ha sett vad som var, de såg i vart fall mannen liggande på gatan. De stannade dock inte kvar efter det att de släppt av henne och Anna. Just nu har inte frk Johansson mer att tillägga. Genomläst och rätt i sak. Stockholm som ovan

Sven Malmros

Karin Johansson

Protokoll över förhör med
studeranden Karin Christina
Johansson, född 681124-0222,
bor Nytorpsvägen 17, 142 00
Trångsund, tel 771 12 71.
Förhöret hållet onsdagen
den 2/4 1986 med början
klockan 15.10, på kriminal-
avdelningens Våldsrotel.
Förhørsledare krinsp
Lars Jonsson, och A. Bäckström.

Johansson hörs kompletterande med anledning av mordet på
Olof Palme.

F= Förhørsledaren B= Bäckström
J= Johansson K Ch

F: Ja Karin, den här kvällen var du tillsammans med Anna,
din väninna efter vad jag förstår, på en bio nere i
Filmstaden. Är det riktigt?

J: Ja.

F: Var det den sista föreställningen ni såg där?

J: Ja det var mellan nio - elva.

F: Vet du när den slutade?

J: Den sluta cirka klockan elva, jag hade ingen klocka på
mig.

F: Kan du med egna ord berätta vad ni gjorde efter bion var
slut?

J: Vi gick ner mot Norrlandsgatan, och därifrån så ringde
vi till Annas bror eftersom han... han jobba sent så han
skulle komma och hämta oss. När vi står där och ringer
på Norrlandsgatan får vi syn på våra kompisar som går
utanför. Då öppnar vi dörren, så pratar vi med dem.
Åke då han har bil så han skjutsade oss till Clock för
att vi skall gå dit och fika och sedan möta Annas bror
på Centralen. Sedan så åker vi då, ja förbi Sveavägen.

F: Du säger att Anna ringde till sin bror?

J: Ja.

F: Hur mycket var klockan när hon ringde det samtalet tror du?

J: Elva och tio ungefär skulle jag tro.

F: Tio över elva på kvällen.

J: Ja, det är inte säkert men ungefär.

F: Det var ungefär tio minuter efter att ni hade gått ifrån bion då?

J: Ja det tar en stund och komma ut där.

F: Och hon bestämde med honom att

J: Vi skulle mötas vid Centralen.

F: Vid vilken tid då?

J: Vad var hon nu då, klockan tolv tror jag.

F: Vid tolv ja.

J: Jag kommer inte ihåg exakt tiden.

F: Ni bara träffade helt apropå de här...

J: Ja just det, de hade också varit på bio.

F: Kompisarna ja.

J: Ja, vi visste att de skulle gå på bio, eller Anna visste det, men vi visste inte vad, förmodligen på Filmstaden.

F: Och Larsson heter han som hade bilen?

J: Jag vet inte efternamnet.

F: Du vet inte det?

J: Nej.

F: Och Elisabeth?

J: Ja Johansson.

F: Det är Åkes fästmö.

J: Ja.

F: Så var det ytterligare en tjej?

J: Ja Silla, henne känner jag inte.

F: Ni körde alltså ifrån i närheten av Norrlandsgatan.

J: Ja.

F: Åke kör bilen?

J: Ja.

F: Var sitter du själv?

J: Jag sitter i mitten i baksätet.

F: Och Elisabeth?

J: Hon sitter i framsätet.

F: Och Anna och Silla?

J: Silla sitter till vänster om mig, och Anna till höger.

F: Vilken väg kör ni från Norrlandsgatan?

J: Ja jag vet inte vad gatan heter.

- F: Vi har en karta här, skall vi se, där är Norrlands-
gatan.
- J: Är kulturhuset här eller...
- F: Här är ju Sveavägen, och här har du Mäster Samuelsgatan.
Där har man Hamngatan, här är då Sveavägen....
- J: Konserthuset ligger där. Åke tror jag stod på, Jakobs-
gatan tror jag han stod parkerad.
- F: Jakobsbergsgatan.
- J: Här, tror det, så åker han ut, vad är det för gata då,
går den här ut här vid Konserthuset, det finns en, jag
vet inte vilken väg det är, det är den som går ut precis
bakom Konserthuset vid resebyrån där.
- F: Kom han ut där?
- J: Ja, men jag vet inte vad den heter, jag kan inte hitta
den.
- F: Det är O....
- J: Oxtorgsgatan.
- F: Oxtorgsgatan heter den ja, där kom han ut på Sveavägen,
och så kör han Sveavägen till höger alltså, Sveavägen
norr ut.
- J: Ja, man får inte svänga in vid Kungsgatan därför tänkte
åka in nästa då.
- F: Så han hade tänkt att köra Kungsgatan till vänster alltså?
- J: Nej det gick inte.
- F: Men han hade tänkt och göra det, köra den väster ut för
att komma då till restaurang Clock som ni skulle till.
- J: Ja.
- F: Men han fortsatte Sveavägen norr ut över Kungsgatan?
- J: Ja.
- F: Där ligger han då i vänsterfil efter vad jag förstår?
- J: Ja.
- F: Och kommer så småningom fram till trafikljus?
- J: Ja, det blir rött.
- F: Det blir rött. I korsningen vid....
- J: Tunnelgatan.
- F: Och där ligger han alltså i vänsterfil. Kan du här nu
berätta, ni står alltså för rött ljus. Kan du själv
berätta vad som hände?

- J: Ja det är alltså musik på i bilen, jag vet inte om vi pratar något speciellt just då. Sitter bara allmänt och tittar på röda ljusen.
- F: Har ni musiken högt påslagen?
- J: Ganska normalt, inte allt för högt, men inte lågt heller.
- F: Hörde ni några ljud utifrån?
- J: Nej jag hörde ingenting.
- F: Ingenting. Vad är det första du lägger märke till. Är det en reaktion inne i bilen, eller någonting utanför?
- J: Utanför, då ser jag en man ligga på gatan med en kvinna böjd över sig.
- F: Var ser du den mannen, kan du beskriva liksom i förhållande till den plats där du sitter i bilen?
- J: Ja ungefär 25 meter därifrån skulle jag tro.
- F: I vilken riktning?
- J: Framåt, snett åt sidan, åt höger.
- F: Snett åt höger sida, cirka 25 meter. Där ligger en man på gatan eller på trottoaren?
- J: På trottoaren eller, ja torget eller vad man kan kalla den där platsen. Det är lite öppet där.
- F: Och det är en kvinna vid sidan?
- J: Ja.
- F: Men han ligger, det ser du?
- J: Ja.
- F: Och kvinnan vad gör hon?
- J: Står böjd över.
- F: Hon står böjd över mannen.
- J: Ja.
- F: Vad får du för uppfattning då. Ser du någon annan människa i närheten?
- J: Det kommer jag inte ihåg om jag ser, det kan jag inte minnas, jag kommer inte ihåg. Sen så ser jag ju Stefan, fast jag vet inte om jag såg honom direkt, det vet jag inte.
- F: Vem är Stefan?
- J: Det var han som gjorde mun-mot-mun-metoden.
- F: Det är han som kommer in i bilden sedan.
- J: Ja jag kommer inte ihåg när han kom in i bilden.
- F: Men just i det här skedet först när du varför gör du dig uppmärksam på det här, vad är det som....

- J: Jag tror att, det ser ut att vara ett gammalt par, och förmodligen så trodde jag att mannen hade fått hjärtinfarkt eller något liknande. Min första tanke det var att, hjälp det är inga människor här, jag kanske kan hjälpa till med någonting. Eftersom jag är scout så har jag, förstahjälpen kan jag ju. I alla fall så kan man ju tillkalla ambulans och försöka lugna ner henne.
- F: Men så vitt du minns så....
- J: Sen sa Anna till mig då att, kom vi måste hjälpa till. Då liksom, jag hade precis tänkt tanken och liksom inte hunnit säga någonting.
- F: Men så vitt du minns nu så ser du en man liggande på marken och en kvinna vid sidan?
- J: Ja.
- F: Ingen annan människa i närheten?
- J: Det är det jag inte kan koppla om jag ser Stefan direkt eller, jag tror jag inte såg honom direkt.
- F: Såg du någon så är det den här Stefan?
- J: Ja det tror jag, ingen annan, inte vad jag har lagt märke till i alla fall.
- F: Anna hoppa tydligen ur bilen först?
- J: Ja hon sitter närmast.
- F: Och du precis efter henne?
- J: Ja.
- F: Kan du beskriva vad ni gör?
- J: Vi springer fram till mannen och kvinnan, då har Stefan kommit dit. De har lagt honom i framstupa sidoläge.
- F: Vem har gjort det?
- J: Stefan, ja Stefan har gjort det tror jag det var, hjälp med Lisbet då kanske, det vet jag inte. Anna eftersom hon kan hjärtmassage, hon och Stefan hjälps åt och försöka med upplivningsförsök medan jag försöker lugna ner Lisbet. Lisbet försöker dra bort, hon drog bort Anna, smällde till henne och sa att det skulle vara en läkare till det.
- F: Vad fälls för kommentar...
- J: Det fälls en kommentar att, av Lisbet eller av allmänheten?
- F: Av Lisbet.
- J: Att det skall vara en läkare till det här.
- F: Vad säger hon. Vad är det första du hör att hon säger?

- J: Det var att vi inte skulle lägga oss i, att det skulle finnas en läkare, det skulle beställas operation. Sen när polisen kom till platsen och begärde legitimation på henne, då säger hon, ser ni inte vem det är, jag är Lisbet Palme.
- F: Men direkt alltså. Nämner hon någonting om vad som har hänt?
- J: Hon säger att han har blivit skjuten, det säger hon.
- F: Det säger hon?
- J: Ja.
- F: Säger hon någonting om på vilket sätt det har gått till?
- J: Nej.
- F: Nämner hon någonting om den som har gjort det här?
- J: Nej.
- F: Ingenting?
- J: Nej, hon bryr sig bara om honom.
- F: Men säger hon ingenting om att, han gjorde det, eller han försvann åt det hållet, eller...
- J: Nej ingenting sånt.
- F: Ingenting sånt?
- J: Nej.
- F: Är du säker på det?
- J: Ja, inte som jag har hört.
- F: Faller hon ingen kommentar omkring det som har inträffat, och vad någon hade åsamkat hennes man?
- J: Nej hon brydde sig bara om hur han var nu och hur han mädde, att han skulle bli bra.
- F: Men hur sa hon det här att han hade blivit skjuten då?
- J: Det sa hon när...
- F: Hur uttryckte hon sig då?
- J: Det var när polisen skulle ha legitimation då. Han sa, det här är min man Olof, han har blivit skjuten.
- F: Var det först då hon säger det?
- J: Ja, jag tror det. Jag kan inte minnas att hon sa det innan. Vi såg bara att det var blod överallt så vi visste först vad som hade hänt riktigt.
- F: Fick du någon uppfattning om
- J: Och sen så sa ju taxichauffören då att han hade hört två skott senare, sa han till oss.
- F: Han berättade det efteråt?
- J: Ja.

- F: Fick du någon uppfattning när du kommer fram till platsen vad som egentligen hade hänt?
- J: Nej.
- F: Det förstod inte du då?
- J: Nej jag förstod inte, och jag såg inte vem det var. Jag såg bara att det var blod överallt så jag tänkte inte närmare på det. Jag tror inte jag tänkte någonting, det var bara handlandet. Jag måste hjälpa till, jag måste göra någonting. Jag trodde absolut inte han hade blivit skjuten. Om man skall tro någonting så här efteråt så trodde man väl att det var misshandel av något slag med någon kniv eller någonting.
- F: Du hade varesig hört skott eller sett någon som hade gjort det här?
- J: Nej jag fick ju veta det då när jag kom till platsen, vad som hade hänt.
- F: Jag frågade dig förut vad Lisbet fällde för kommentarer, du har nämnt några här. Fanns det någon annan som kom till platsen som yttrade någonting om händelsen, typ att man hade gjort iakttagelser av den här personen?
- J: Nej ingenting. De bara frågade vad som hade hänt, sen så var det någon som sa, jag vet att han skall ligga i framstupa sidoläge, varför gör ni så här.
- F: Men fanns det någon som du tyckte uppträdde på det sättet att han möjligtvis kände till att det här skulle ske, eller att man hade sett den här personen som hade gjort det här?
- J: Nej ingenting.
- F: Ingenting. Vad gjorde du själv på platsen?
- J: Jag fick ju lugna Lisbet då.
- F: Hela tiden?
- J: Ja, eller hela tiden, jag försöker ju springa efter henne eftersom hon var så stirrig, hon sprang ju omkring. Det var inte så lätt.
- F: Kan du då försöka komma ihåg någonting mera, efter vad jag förstår så var hon väldigt chockad, och pratade hela tiden?
- J: Ja, pratade om honom och att hon måste beställa operation, han måste till sjukhuset. Att hon måste med och så vidare.

Hon sprang i vägen för ambulanspersonalen och sa att hon skulle med, men så var det några som sa att hon skulle åka i polisbilen dit.

F: Men hon fällde, så vitt du kommer ihåg, inga kommentarer kring vad som hade hänt, att han hade blivit skjuten annat än att hon möjligen svarade poliserna då vid det tillfället de begärde legitimation?

J: Nej ingenting.

F: Hon sa ingenting om den här mannen, eller andra som hade varit inblandade?

J: Nej.

F: Ingenting, är du säker på det?

J: Ja, inte hörbart för mina ögon i alla fall. Jag vet inte, jag var inte hos henne varenda sekund.

F: Har du någon uppfattning hur lång tid det dröjde till polis och ambulans kom?

J: Det var först en polisbil som kom.

F: Först en polisbil.

J: Ja, och det dröjde väl tre - fyra minuter, sen så, det var inte rätta ambulansen som kom först, det var en ambulans som..... gatan, det var kanske två minuter efter.

F: Var Anna och du de första som kom till platsen?

J: Ja:

F: Kom till undsättning så att säga?

J: Ja, och Stefan då som jag inte vet när han kommit. Jag kan inte minnas när han kom.

F: Vilka kom i nästa moment, hade du liksom klar bild av vilka som kom till platsen?

J: Nej det kom, det var vi tre som arbeta om man säger så, sen var det folk som titta på. Jag la inte märke till dem, jag brydde mig inte om det då, vilka som stod runt omkring. Det var några som frågade vad som hade hänt, och då svara man ju.

F: Men Karin, var det någon som fällde kommentarer som tydde på att de hade sett när han blev skjuten?

J: Ja taxichauffören då, han sa ju det.

F: En taxichaufför?

J: Ja, det var han som ringde då.

F: Vad sa han för någonting?

- J: Han sa att han hade hört två stycken skott, eller, sen hade han sett en man springa från platsen.
- F: Berättade han varåt mannen hade sprungit?
- J: Ja inåt gränden.
- F: Vilken gränd?
- J: Tunnelgatan.
- F: Berättade han någonting om den här mannen?
- J: Ja att han var cirka 180, medellängd då.
- F: Det sa han?
- J: Och han hade en halvlång kappa som var svart, sen så tror jag inte han sa så mycket mer. Det stämde ju med Annas beskrivning också.
- F: Men det sa han liksom spontant på platsen, att han hade gjort sådana iakttagelser?
- J: Ja det sa han till oss. Jag kommer inte ihåg om vi satt i taxibilen då, för vi fick sitta i taxibilen.....
- F: Men du har ingen uppfattning om vem som hade skjutit Palme?
- J: Nej inte den blekaste aning.
- F: Och det var ingenting som framkom på platsen heller att någon viss person hade gjort det där?
- J: Nej.
- F: Förutom det här då, beskrivningen från taxichaufförens sida på en man som hade försvunnit in i gränden?
- J: Mmmm.
- F: De här övriga i den här bilen som du åkte förutom Anna, hade de gjort några iakttagelser av den här personen, eller mannen?
- J: Nej vi ringde dem på natten då efter polisförhöret för att höra efter med dem, berätta vad som hade hänt, då hade de inte gjort några iakttagelser över huvud taget.
- F: Så vitt du vet så har de inte gjort det?
- J: Nej de sa det då.
- F: Allan, har du några frågor?
- B: När du sitter vid rödljuset så ser du den här mannen ligga på gatan, alltså Palme?
- J: Ja.
- B: Får du uppfattningen om att det är ungefär samtidigt som Anna ser det?
- J: Det kan vara någon sekund efter, jag vet inte eftersom hon

satt vid det fönstret, jag hade lite svårare och se. Sen vet jag inte heller, min blick, den koncentrerade sig just på själva mannen och kvinnan. Då titta jag inte runt omkring. Någon sekund emellan kanske, jag tittade dit helt spontant, Anna sa ingen kommentar eller något sånt där.

B: Från det du fick syn på honom, höll du kvar blicken hela tiden på honom?

J: Ja nästan.

B: Det var inte så att ni liksom i bilen började diskutera?

J: Nej det var, först så höll jag kvar blicken då sen tänkte jag, jag måste göra någonting då. Precis någon sekund efter jag hade tänkt det så hoppa Anna ur bilen, jag måste hjälpa till, sa hon. Jag med, sa hejdå till dem och så bara

B: Du har ju hört att Anna såg där en man intill, eller hur?

J: Ja.

B: Hur kommer det sig att inte du såg den mannen. Har du någon uppfattning om det?

J: Kanske för att jag såg en sekund senare, eller så titta jag bara på, jag koncentrerade blicken bara på mannen och kvinnan. Jag tänkte inte på vad som var runt omkring.

B: Hur länge är ni kvar på platsen?

J: Till polisen tar oss därifrån, till kriminalpolisen kom dit och hämta oss.

B: Det är en bra lång stund det?

J: Ja det är en ganska lång stund.

B: Vilken film såg ni den där kvällen?

J: 48 timmar.

B: Och den gick på biografen?

J: Filmstaden.

B: Det är ingen annan händelse innan ni kom till Sveavägen som du la märke till?

J: Nej.

B: Någon bil, något uppträdande, någon person eller...

J: Nej.

F: Jag tänkte fråga dig Karin, hur var ljusförhållandet så här på platsen, och vädret den här kvällen. Kommer du ihåg det?

- J: Nej det kommer jag inte ihåg. Halvmörkt tror jag.
- F: Halvmörkt?
- J: Ja jag tror det, jag vet inte, jag är inte helt säker.
- F: Men du såg den här....
- J: Det var mörkt inne i gränden så mycket vet jag.
- F: Du såg den här mannen och kvinnan tydligt från bilen?
- J: Ja.
- F: Det gjorde du?
- J: Ja.
- F: Du såg alltså att det var en man och en kvinna?
- J: Ja.
- B: En fråga till Karin, innan polisen pratade med er, pratade du och Anna sinsemellan någonting, jag tänker nu på vad Anna hade iakttagit, så att hon berättade för dig?
- J: Ja det gjorde hon.
- B: Vad sa Anna?
- J: Hon sa att hon hade sett en man springa därifrån. Jag tror hon sa det i samband med att vi stod och prata med taxi-chauffören.
- B: Hur beskrev Anna den mannen?
- J: Att han var i medellängd, svarta kläder, förmodligen en rock som var halvlång.
- B: Svarta kläder?
- J: Ja.
- B: Och en halvlång rock. Vad var det för sorts rock, fick du uppfattningen...
- J: Nej, en halvlång rock. Aldern sa hon också, att han måste vara ungefär i 30 tror jag hon sa, av sättet och springa.
- B: Hon lämnade inga fler detaljer?
- J: Nej, jo det sa hon förresten tror jag, att han verkade vara kraftig just över axlarna men verkade vara smalare i midjan. Hon sa att han måste ha haft en snygg kropp. Jag vet inte.
- F: Hon sa det här också. Lite bredaxlad.
- J: Ja.
- B: Hon sa i alla fall att han hade svart rock, det var hennes...
- J: Ja, mörk sa hon, hon sa inte svart.
- B: När du såg Palme ligga här, såg du honom tydligt, eller var det så pass mörkt på den här platsen så att det var lite diffust?

- J: Han hade en mörk rock på sig, jag tror den var mörk i alla fall. Sen så var det så mycket blod överallt också, det var ju blod härifrån och upp så här, hela ansiktet, det var ju det som man såg mest....
- B: Vad jag är ute efter, det är när du sitter i bilen och ser det här, kunde du på det här paret färger på kläderna, eller var det så att det blev mörkt eller ljust bara?
- J: Jag såg att hon hade en ljusare rock på sig, beige eller vad den var, och han hade mörkare rock, men sen kommer jag inte ihåg om jag såg något direkt....
- B: Inga fler frågor.
- F: Ja okej Karin, jag har inte heller några frågor, har du någonting du vill tillägga som du har tänkt på i sammanhanget?
- J: Nej.
- F: Det är ingenting. Då avslutar vi förhöret klockan 15.35.

Stockholm som ovan

Lars Jonsson

krinsp

A. Bäckström

krinsp

hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ulla Perzohn